

Владислав Бойко

(12 р., Гімназія «Орієнтир»,
с. Вознесенка, Мелітопольський р-н, Запорізька обл.)

Війна

Війна

Таке далеке та незвичне слово
Колись бабуся мовила мені.
І повела мене крізь спогад
В дитинства ті жахливі дні.

Війна

І не було куди сховатись
Та їсти не було чого,
А як хотілося всміхатись,
Спітніле витерши чоло.

Війна

І ізблизька гули гармати,
Село бомбили та міста,
А їй, малій, хотілось спати,
І швидше щоб прийшла весна.

Весна

І знову квітнутимуть квіти,
Птахи співатимуть в гаях,
Біжать по полю малі діти
Щасливі та веселі і...

Війна

І вже вона підкралась близько,
Усі біжать, та не втекти.
І ось снаряд летить вже низько
І хоче все живе спекти.

Війна

Таке далеке та незвичне слово
Бабуся сповіла мені.
Прийшла до нас вона, і знову
Зринали спогади сумні.

Війна

Дорослі, милі, зупиніться!
Ми просто хочемо рости,
Ми хочем жити і цвісти,
А нам війна все сниться.
Ми хочемо радіти й разом жити,
дорослішати і мужніть,
І щоби наші майбутні діти
Не знали полум'я війни!

